

Lovforslagets Paragraffer og de stillede
Ændringsforslag jattes under Forhandling.

God: Medens Forholdene paa Bøngemarkedet nu ere af den Bestaaffenhed, at man kan sælge omtrent til pari Obligationer til en forholdsvis meget lav Rente, vare Forholdene, naar man vil gaa en 12—15 Aar tilbage i Tiden, af en ganske anden Bestaaffenhed, idet man da havde Vanskelighed ved at anbringe til pari Obligationer, som ikke løb paa mindst 5 à 6 pCt. eller endog fulde 6 pCt. Rente. Under disse Forhold var det, at man forstellige Steder, for at gøre noget lavere rentebærende Papirer tillokkende, fandt paa at forbinde en Art Lotteri med dem, idet man paa en eller anden Maade fikrede Ighendehaverne, foruden den aarlige Rente, tillige under visse Eventualiteter Afgang til en vis Gevinst. Disse Obligationer, af hvilke der dog er adskillige paa Verdensmarkedet, kan jeg ikke sponne, at der kan være Grund til for vort Vedkommende at udelukke, thi det karakteristiske for dem er dog, at de i Virkeligheden ere rentebærende Papirer, hvori Følk kunne anbringe deres Formue, og det Lotteri eller det Spil — hvad man nu vil kalde det — som er forbundet med dem, er og bliver kun en Biting. Jeg var derfor ogsaa fuldstændig paa det rene med, at dette Lovforslag burde indskrænkes til Papirer, som enten nærmest kunde kaldes Lotteripapirer eller i hvert Fald i alt væsentligt kunde siges blot at være Genstand for, hvad man kan kalde Spil. Denne Anskuelse kom ogsaa frem ved denne Sags 1ste Behandling fra forstellige Medlemmers Side her i Salen, og jeg fandt derfor ingen Anledning til at udtale det samme, som allerede var udtalt, saa meget mindre som jeg antog det for givet, at Sagen vilde blive henvist til et Udvalg, for at den Opfattelse, som viste sig at være den almindelige her i Tinget, kunde finde Udtryk i Lovens Redaktion. Dette skete imidlertid ikke, og det er det, der har foranlediget mig til at gøre Forsøg paa at stille Ændringsforslag til denne Sags 2den Behandling. Med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2 skal jeg dog oprigtig udtale, at begge disse Forslag forekomme mig selv ikke at være fuldt fyldestgørende. Jeg har stillet dem begge, for at man kunde vælge, hvilket af dem man vilde, men det forekommer mig, oprigtig talt, at der er noget mangelfuldt ved dem begge. Hvad det første angaar, indeholder det den Fordel, at det lægger Vægten paa det, der aabenbart maa være det afgørende, nemlig at det væsentlige ved Papiret dog er, at det

ikke er et Spillepapir. Men det har paa den anden Side den Mangel, at det udtrykker dette paa en saadan Maade, at der maasse kunde være Tilfælde, hvor man kunde komme i Tvivl om, hvorvidt et givet Papir var indbefattet under Loven eller ikke. Medens Tanken i det vistnok er rigtig, er det dog ikke saa klart i Udførelsen, at man absolut kan anse det for heldigt. Der er da vel ingen anden Maade at udtrykke det paa end, som i det andet Forslag, at lægge Vægten paa, at det er rentebærende Papirer. Herved er der imidlertid den Mangel, at der maasse — hvilket jeg dog ikke ved — enten gives eller kan komme Papirer, som nok ere rentebærende, men hvor Renten er saa lav, at den ikke spiller en Hovedrolle, og saadanne Papirer maatte man dog efter Tanken i denne Lov ønske udelukkede. Jeg skal nu henstille baade til den højtærede Minister og til Tinget, hvilket af disse Forslag man ønsker at tiltræde.

Hvad det sidste Ændringsforslag angaar om Indførelsen af en ny § 4, da forekommer det mig, at det er den heldigste Maade, paa hvilken man kan give dem, som allerede ere i Besiddelse af, eller som have afsluttet Kontrakter om saadanne Papirer, Vejltighed til, hvis de ønske det, at blive af med eller afhænde deres Papirer igen. Naar man har et halvt Aar dertil, maa det, forekommer det mig, aldeles utvivlsomt anses for et tilfredsstillende Tidrum til, at alle Vanskeligheder i saa Henseende kunne blive afhjulpne. Jeg tillader mig altsaa at anbefale de stillede Ændringsforslag.

Juristsministeren (Melleman):

Med Hensyn til de foreliggende Forslag vil jeg bemærke, at jeg vil foretrække Ændringsforslaget Nr. 1 med Underændringsforslaget eller Ændringsforslaget, saaledes som det er ændret ved Underændringsforslaget. Jeg har nemlig den Indvending at gøre mod Ændringsforslag under Nr. 1, at dette Spørgsmaal, hvorvidt det væsentligste Udbytte indvindes ved Gevinstfordeling eller ikke, altid aabner Rum for et Skøn; og naar man skal give en Lov som denne, der udelukker visse Obligationer fra Omsætningen, bør Forbudets Omraade jo helst betegnes ved aldeles klare Kendemærker, saa at enhver i denne Henseende kan se, hvad der er det afgørende. Jeg tror derfor, at det — saaledes som Underændringsforslaget tilfigter — vil være at foretrække at lade det Spørgsmaal, om Papiret er rentebærende eller ikke, være det afgørende. Meningen med Lovforslaget er jo nemlig den, at man ikke vil ramme Anbringelsespapirer, det vil sige Pa-